

כלומר לפני רש"י היה פירוש ר' יעקב בר' יקר על מסכת מגילה, והוא העמיק בו והסיק ממנו כיצד יש לנהוג בקריאת התורה בסוכות. ראייה נוספת להשפעת ר' יעקב בר' יקר על הפירוש למגילה היא ביאור רש"י בדף כט ע"א ד"ה 'דשף ויתבי', כדלעיל, עמ' 21–22. גם הביטויים 'אינו מפי מורי' ו'לשון מורי' מכוונים כנראה לר' יעקב בר' יקר, כדלעיל, עמ' 46.

רש"י הקדים פעמיים לביאורים 'רבותי מפרשים' (כה ע"ב ד"ה 'אלא' וד"ה 'בג') ופעמיים נקט 'יש מפרשים' (ב ע"א ד"ה 'סתומתאה', לב ע"א ד"ה 'הלוחות'), ולא ברור למי הכוונה.

פירוש אחד מסתיים במילים 'מפי ר' (ג ע"א ד"ה 'בנס'). אך כנראה אין אלה דברי רש"י, אלא סופה של תוספת מאוחרת, ראה דברינו בגוף החיבור. רש"י לא נהג לנקוט במילים 'מפי רבי', והן מצויות בפירוש הנדפס לתלמוד רק בפירושים המיוחסים לרש"י אך אינם שלו, אלא נכתבו–נערכו אולי על ידי תלמידיו, כגון הפירוש לתענית ולפרק חלק. הביטוי 'מפי רבי' משמש גם בפי ר' שמעיה וריב"ן, וכנראה הם התכוונו לרשב"י.²¹¹ במקום אחד נזכר מורו השני של רש"י, ר' יצחק הלוי, ראש הישיבה בוורמייזא: 'ובתלמידי רבינו יצחק הלוי מצאתי וכו' (כו ע"א ד"ה 'הואיל'). אך מדובר בתוספת ר' שמעיה ולא בדברי רש"י, ראה דברינו בגוף החיבור.

אוצר החכמה

אוצר החכמה

211 על 'מפי רבי' במיוחד לרש"י בתענית ופרק חלק ראה פרידמן, רש"י, עמ' 171. אצל ר' שמעיה ראה גרוסמן, צרפת, עמ' 362; פנקובר, יהושע, עמ' 213–215. אצל ריב"ן ראה אפשטיין, מחקרים, ג, עמ' 31.